

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4812/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Čorić, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom BOSTEL d.o.o. u stečaju, OIB: 88528684494, Split, Ulica 114. brigade HV, br. 10, Split, odlučujući o žalbi koju je podnio predlagatelj - vjerovnik stečajne mase ADRIA BONACA d.o.o., OIB: 74737876059, Zagreb, Radnička cesta 27, kojeg zastupa punomoćnica Vedrana Suša, odvjetnica u Zagrebu, Novomarska 32, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-428/2024-58 od 26. studenoga 2025., u sjednici vijeća održanoj 16. prosinca 2025.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba predlagatelja - vjerovnika stečajne mase ADRIA BONACA d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 27, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-428/2024-58 od 26. studenoga 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-428/2024-58 od 26. studenoga 2025.

- u točki I. iz uplaćenog iznosa kupovnine od 28.001,54 EUR, dobivene unovčenjem pokretnine – broda, oznake: BRZI PUTNIČKI BROD, IMO broj: 7514488, godina gradnje: 1975, uložak broj: 15410, upisan u upisnik broda Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Lučka kapetanija Split, u vlasništvu stečajnog dužnika a) na ime troškova unovčenja iznos od 7.436,46 EUR; b) na ime namirenja razlučnog vjerovnika BANKA SPLITSKO DALMATINSKA D.D. U STEČAJU; 114 Brigade 9, Split, OIB: 25351138943, iznos od 20.564,54 EUR;

- u točki II. nalaže se stečajnoj upraviteljici da nakon pravomoćnosti tog rješenja, bez odlaganja, s računa dužnika namiri troškove unovčenja u iznosu od 7.436,46 EUR, a preostalim iznosom od 20.564,54 EUR, namiriti razlučnog vjerovnika BANKA SPLITSKO DALMATINSKA D.D. U STEČAJU; 114. Brigade 9, Split, OIB: 25351138943, na transakcijski račun IBAN HR5623900011100962831 s pozivom na broj 8323001069, sve kako je navedeno u točki I. a) i b) izreke rješenja;

- u točki III. odbija se prijedlog predlagatelja vjerovnika stečajne mase ADRIA BONACA d.o.o. OIB: 74737876059, Zagreb, Radnička cesta 27, da se u troškove

koji terete stečajnu masu uvrsti iznos od 15.628,43 EUR na ime ležarine za brod koji je predmet prodaje, odnosno unovčenja u ovom stečajnom postupku.

2. Iz obrazloženja proizlazi da je rješenjem istog suda poslovni broj St-428/2024 od 1. listopada 2024. otvoren stečajni postupak i imenovana stečajna upraviteljica Ana Balikić, Beli Manastir, a u tom stečajnom postupku, na temelju ugovora o kupoprodaji od 18. srpnja 2025., pokretnina opisana u izreci prodana je kupcu Kustura j.d.o.o., OIB: 89676410217, Vinišće, kao najpovoljnijem ponuditelju za cijenu od 28.001,00 EUR, te je kupac u cijelosti platio kupovninu za taj BRZI PUTNIČKI BROD, IMO broj: 7514488, godina gradnje: 1975., uložak broj: 15410, upisan u upisnik broda Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, u iznosu od 28.001,00 EUR i to 31. srpnja 2025. Nakon toga prvostupanjski sud je donio rješenje o dosudi u korist kupca poslovni broj St-428/2024-46 od 1. listopada 2025., koje je postalo pravomoćno 13. listopada 2025.

Stečajna upraviteljica je u podnesku od 11. studenog 2025. dostavila prijedlog obračuna tražbine razlučnog vjerovnika na dan provođenja elektroničke javne dražbe te obračun troškova stečajnog postupka koji se odnose na izvršenu kupoprodaju pokretnine pod razlučnim pravom te navela: Stečajni upravitelj unovčio je pokretninu naslovnog dužnika upisanu u Upisnik brodova Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Lučka kapetanija Split kao: - BRZI PUTNIČKI BROD, IMO broj: 7514488, godina gradnje: 1975., uložak broj: 15410 za ukupan iznos od 28.001,00 EUR.

Budući da je pokretnina opterećena razlučnim pravom BANKA SPLITSKO DALMATINSKA D.D. U STEČAJU; 114 Brigade 9, Split, OIB: 25351138943, stečajni upravitelj predlaže stečajnom sucu iz ostvarene kupovnine izvršiti diobu kupovnine na sljedeći način: 1. Izdvojiti u stečajnu masu iznos od 7.436,46 EUR na ime troškova unovčenja (čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona – „Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24) koji iznos pojedinačno čine: - iznos od 4.182,83 EUR na ime alikvotnog dijela (99,998%) nagrade stečajnom upravitelju - iznos od 3.253,63 EUR na ime stvarnih troškova vezanih uz predmetnu pokretninu (99,998%). 2. iz preostalog dijela kupovnine u iznosu od 20.564,54 EUR namiriti tražbinu razlučnog vjerovnika BANKA SPLITSKO DALMATINSKA D.D. U STEČAJU; Ulica 114. Brigade 9, Split, OIB: 25351138943, na transakcijski račun IBAN HR5623900011100962831 s pozivom na broj 8323001069.

Troškove unovčenja čine nagrada stečajnom upravitelju i stvarni troškovi vezani uz predmetnu pokretninu. U tijeku stečajnog postupka unovčena je cjelokupna stečajna masa u ukupnom iznosu od 28.001,54 EUR.

Budući da predmetna pokretnina čini 99,998% unovčene stečajne mase, bruto nagrada stečajnog upravitelja iznosi 3.891,01 EUR, što uvećano za pripadajući doprinos za zdravstvo iznosi 4.182,83 EUR.

U tablici na str. 4. rješenja prikazani su stvarni troškovi koji terete unovčenu pokretninu i terete razlučnog vjerovnika (troškovi naknade banci – platni troškovi,

troškovi izrade procjene pokretnina, troškovi javnog bilježnika, knjigovodstveni troškovi).

Iz preostalog dijela kupovnine u iznosu od 20.564,54 EUR stečajna upraviteljica predlaže namiriti tražbinu razlučnog vjerovnika BANKA SPLITSKO DALMATINSKA d.d. u stečaju; Ulica 114. Brigade 9, Split, OIB: 25351138943, te prilaže suglasnost razlučnog vjerovnika na takav prijedlog diobe kupovnine. Napominje da je razlučnom vjerovniku elektronskom poštom 24. listopada 2025. uz prijedlog diobe kupovnine dostavila i obrazloženje vezano uz zahtjev društva (ovdje žalitelja) ADRIA BONACA d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 27, kojim ono od stečajnog dužnika traži isplatu navodnog potraživanja za ležarinu broda FOR, te navodi kako to potraživanje smatra obvezom stečajne mase. Razlučni vjerovnik smatra kako to potraživanje nije osnovano, te stoga i daje suglasnost na prijedlog za diobu kupovnine, naveden u podnesku stečajne upraviteljice.

Prvostupanjski sud u cijelosti je prihvatio obračun troškova unovčenja predmetne pokretnine - broda predložen od stečajne upraviteljice u podnesku od 11. studenog 2025., bez potrebe posebnog obrazlaganja pojedine stavke, koje su obrazložene u predmetnom podnesku stečajne upraviteljice, a taj obračun troškova predmeta razlučnog prava je izvršen u skladu s odredbom čl. 248. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 171/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), uz napomenu da se i razlučni vjerovnik BANKA SPLITSKO DALMATINSKA d.d. u stečaju; 114 Brigade 9, Split, OIB: 25351138943, u podnesku od 25. studenog 2025. suglasio s prijedlogom obračuna troškova stečajnog upravitelja koji terete prodanu pokretninu - brod pod razlučnim pravom te prijedlogom namirenja razlučnog vjerovnika.

Odredbom čl. 254. st. 1. SZ-a propisano je da je stečajni upravitelj dužan dostaviti sudu obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškova njegova unovčenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi. U tom smislu, prvostupanjski sud je utvrdio osnovanim iznos obračunatih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava, kao i iznos namirenja razlučnog vjerovnika iz ostvarene kupovnine predmeta pod razlučnim pravom, slijedom čega je odlučio kao u točkama I. i II. pobijanog rješenja.

U točkama 10. - 19. obrazloženja (str. 5. - 9. pobijanog rješenja) prvostupanjski sud je detaljno izložio zašto je odlučio kao u točki III. izreke i odbio prijedlog predlagatelja – vjerovnika stečajne mase Adria bonaca d.o.o., Zagreb (ovdje žalitelja) da se u troškove koji terete stečajnu masu uvrsti iznos od 15.628,43 EUR. Taj se vjerovnik pozivao na to da je on (tj. njegov pravni prednik Novi Salonit d.o.o. u stečaju, Zagreb), kao vlasnik i posjednik nekretnine u Vranjicu (tvornički krug bivše tvornice Salonit) na kojoj se na suhom vezu nalazio i još uvijek nalazi predmetni brod, nakon što je stekao nekretninu, 29. rujna 2022. sklopio ugovor o zakupu poslovnog prostora potvrđen od javnog bilježnika 3. studenoga 2022., s prethodno evidentiranim brodarom Catamaran line d.o.o., koji je na zakupljenom zemljištu držao upravo opisani brod, a kada je tog zakupnika pokušao iseliti, ovaj ga je obavijestio da je on rješenjem brisan kao vlasnik 22. kolovoza 2024., te da je kao vlasnik broda upisan ovdje stečajni dužnik Bostel d.o.o. nad koji je stečajni postupak otvoren od 1. listopada 2024. Po saznanju za stečajni postupak obavijestio je

stečajnu upraviteljicu da za ležarinu obračunatu u visini zakupnine i pratećih troškova po ugovoru o zakupu s bivšim vlasnikom sad tereti ovdje stečajnog dužnika kao vlasnika broda, međutim, ona je to otklonila.

Stečajni upravitelj je sudu u prijedlogu za razdiobu kupovnine od 11. studenog 2025. između podnio prijedlog obračuna troškove troškova koji terete prodanu pokretninu - brod pod razlučnim pravom po čl. 254. SZ-a, i u tom obračunu izostavio predlagateljevu obračunatu ležarinu broda, a taj obračun troškova je prihvatio razlučni vjerovnik i ovaj sud. Prema pravnom shvaćanju prvostupanjskog suda, ugovorene obveze zakupnine poslovnog prostora, vanjski prostor tvorničkog kruga bivše tvornice Salonit d.d. u stečaju Vranjic, Krešimirova ulica b.b., u površini od 750,00 m², po cijeni od 1,00 EUR/m² + PDV, sklopljenog između pravnog prednika predlagatelja Novi Salonit d.o.o. u stečaju, Radnička cesta 27, Zagreb, OIB: 74737876059, kao zakupodavaca s ranijim vlasnikom broda, Catamaran Line d.o.o. Split, Ulica 114. brigade hrvatske vojske 114, OIB: 69891271960, kao zakupoprimcem, 1. listopada 2022., ne mogu automatski obvezivati stečajnog dužnika kao trošak stečajnog postupka, nakon otvaranja stečaja nad dužnikom BOSTEL d.o.o., OIB: 88528684494, Split, Ulica 114. brigade HV, br. 10, Split, na temelju rješenja ovog suda poslovni broj St-424/2024-18 od 11. listopada 2025., jer stečajni dužnik nije ugovorna stranka iz sklopljenog ugovora o zakupu poslovnog prostora od 1. listopada 2022., niti je pravni sljednik društva Catamaran Line d.o.o. Split, Ulica 114. brigade hrvatske vojske 114, OIB: 69891271960, kao zakupoprimca, ranijeg vlasnika broda, oznake: BRZI PUTNIČKI BROD, IMO broj:7514488, godina gradnje: 1975., uložak broj: 15410, upisan u upisnik broda Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, niti je stečajna upraviteljica kao pravni zastupnik stečajnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka, po pozivu predlagatelja, s predlagateljem regulirala pitanje plaćanja ležarine za predmetni brod od otvaranja stečajnog postupka do njegove prodaje u stečajnom postupku.

Također, iz sklopljenog ugovora u zakupu poslovnog prostora od 1. listopada 2022., na koji se poziva predlagatelj, nije razvidno u koje svrhe se preuzima u zakup otvoreni prostor tvornice Salonit d.d. u stečaju, u površini od 750,00 m², kod činjenice da prema podacima iz Upisnika brodova Lučke kapetanije Split od 26. kolovoza 2025, (list 239. – 241. spisa) proizlazi da duljina broda preko svega iznosi 26,65 m, a širina 9,00 m. Postavlja se pitanje za što treba zakup prostora za ležarinu predmetnog broda od 750,00 m², kada bi s obzirom na gabarite broda bio dovoljan zakup otvorenog prostora, površine cca 250 m² (26,65m x 9,00 m).

Uzimajući u obzir sve prethodno navodno i to da predlagatelj sa stečajnim dužnikom nakon otvaranja stečajnog postupka nije regulirao pitanje ležarine broda, kao trošak stečajnog postupka, a da se ranije ugovoreni zakup poslovnog prostora na temelju ugovora od 1. listopada 2022., ne obvezuje stečajnog dužnika te da predlagatelj nema koncesiju za ove usluge, luka za vez i skladištenje brodova, a time da predlagatelj ima javno objavljenu tarifu za ove usluge koje je ovlašten naplaćivati korisnicima za slučaj da nemaju sklopljeni ugovor o zakupu prostora za ležarinu broda, predlagatelju ni u kom slučaju ne pripada zatražena naknada za ležarinu broda, koja je obračunata u predračunima od 1. srpnja 2025. i 20. kolovoza 2025. Kada bi se udovoljilo tako postavljenom zahtjevu predlagatelja za naknadu troškova

stečajnog postupka koji terete prodanu pokretninu - brod stečajnog dužnika pod razlučnim pravom, onda bi se dogodila pravna situacija da se najveći dio ostatka kupovnine ima isplatiti predlagatelju, s osnova ležarine broda, a to je protivno ciljevima stečajnog postupka, propisanim odredbom čl. 2. st. 2. SZ-a.

3. Protiv tog rješenja žalbu je pravovremeno podnio podnositelj odbijenog prijedloga – vjerovnik stečajne mase Adria bonaca d.o.o., pobijajući ga u cijelosti iz svih žalbenih razloga, a poglavito zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno pogrešne primjene materijalnog prava. Ukratko laički iznosi činjenično stanje, navodeći da je on vlasnik nekretnine koju daje u zakup raznim zakupoprimcima, pa je tako dio predmetne nekretnine dao u zakup društvu Catamaran line d.o.o., koje je zakupljenu površinu koristilo za držanje broda, koji od dolaska na nekretninu stoji na suhom vezu. U srpnju 2024. godine navedeni je zakupnik otkazao ugovor o zakupu, te prodao brod društvu koje tri mjeseca kasnije odlazi u stečaj, odnosno postaje stečajni dužnik u ovom predmetu. Sve vrijeme brod stoji na istom mjestu, odnosno na nekretnini ovdje podnositelja koja u naravi predstavlja čuvani ograđeni poslovni krug, o čemu kao dokaz prilaže snimku oss zis s označenim brodom FOR. Po saznanju za promjenu vlasništva broda i stečaj, ovdje podnositelj se obraća stečajnoj upraviteljici i obavještava je da tereti stečajnog dužnika za naknadu za korištenje nekretnine u visini zakupnine i pratećih troškova koji su bili ugovoreni s prethodnim vlasnikom broda. Tu nailazi na začuđujući i nezakoniti otpor stečajne upraviteljice, a sada donošenjem pobijanog rješenja i na neviđeni otpor suda. Donošenjem pobijanog rješenja sud potpuno ignorira činjenice koje proizlaze iz spisa, a osobito iz procjene vrijednosti broda izrađenu od strane stalnog sudskog vještaka za strojarstvo, brodstrojarstvo i brodogradnju koja prileži spisu i objavljena je na e oglasnoj ploči suda, a iz nje proizlazi da je riječ o olupini koja se može iskoristiti kao sekundarna sirovina, a ta se sekundarna sirovina nalazi na tuđem zemljištu bez plaćanja naknade. Stoga žalitelja naprosto začuđuje obrazloženje suda koje se pritom ne poziva ni na jednu relevantnu zakonsku odredbu, bilo Stečajnog zakona bilo Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Osobito je nejasno što sud želi reći u točki 17. obrazloženja, u kojoj se zaključuje da predlagatelju ni u kom slučaju ne pripada zatražena naknada za ležarinu broda, koja je obračunata u predračunima od 1. srpnja 2025. i 20. kolovoza 2025. Predlagatelj je uredno pismeno kontaktirao stečajnu upraviteljicu radi reguliranja ležarine, na što se ona oglušila. Ugovor o zakupu broda i ne obvezuje stečajnog dužnika, već služi samo kao odrednica za visinu ležarine, što je podnositelj i posve jasno naveo u svom podnesku od 24. studenoga 2025. Usput navodi da od vremena kada je predmetni ugovor raskinut, preostali zakupnici plaćaju podnositelju višestruko višu zakupninu i prateće troškove nego što je to bilo u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora. Dio citiranog odlomka obrazloženja pobijanog rješenja drži nevjerojatnim, nezakonitim, nejasnim i uopće nerazumljivim. O kakvoj koncesiji se radi, o kakvoj tarifi i kakvoj luci za vez, podnositelj si ne može predočiti, kao ni odakle taj dio obrazloženja i po kojoj zakonskoj ili makar životnoj osnovi. Uopće, da sud koji bi trebao biti nepristran podržava činjenično stanje u kojem stečajni dužnik drži svoj otpad, na tuđoj nekretnini bez naknade drži nevjerojatnim. Jednako nevjerojatnim drži navod prvostupanjskog suda u točki 18. rješenja koji glasi: „Kada bi se udovoljilo tako postavljenom zahtjevu predlagatelja za naknadom troškova stečajnog postupka koji terete prodanu pokretninu - brod stečajnog dužnika pod razlučnim pravom, onda bi

se dogodila pravna situacija da se najveći dio ostatka kupovnine ima isplatiti predlagatelju, s osnove ležarine broda“. Prvenstveno to nije pravna situacija, nego činjenična, te ne bi trebala sprječavati sud da primijeni izričitu zakonsku odredbu. Podnositelj radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, upućuje na navode iz podneska od dana 24. studenog 2025., apelira na primjenu članaka 164. i 165. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 94/17 - službeni pročišćeni tekst, 152/14 i 81/15 - službeni pročišćeni tekst) te čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24) i predlaže da Naslovni sud pobijano rješenje preinači i odredi isplatu troškova podnositelju kako je zatraženo podneskom 24. studenog 2025. uz uvećanje za trošak sastava žalbe u iznosu od 1.250,00 EUR uvećano za PDV.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijano rješenje ovaj sud je ispitao na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) i članka 10. SZ-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Iz uvida u podnesak vjerovnika stečajna mase (ovdje žalitelja) od 24. studenoga 2025. (list 266. - 267. spisa) proizlazi, kao što je to u obrazloženju naveo i prvostupanjski sud, da je po saznanju za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom (1. listopada 2024.) podnositelj obavijestio stečajnu upraviteljicu da za ležarinu obračunatu u visini zakupnine i pratećih troškova po Ugovoru o zakupu, koji je bio sklopljen s Catamaran line d.o.o. (ranijim vlasnikom broda) tereti društvo Bostel d.o.o. (ovdje stečajnog dužnika, kao kasnijeg vlasnika broda), međutim, stečajna upraviteljica je otklonila isplatu bez pozivanja na bilo kakvu zakonsku odredbu ili činjenicu kojom bi osporila pravo ovdje podnositelja na naplatu ležarine, odnosno naknadu za korištenje tuđe stvari. Podnesak je zaključio prijedlogom za ispravak obračuna troškova stečajne upraviteljice na način da se u troškove koji terete stečajnu masu uvrsti iznos od 15.628,43 EUR na ime ležarine za brod koji je predmet prodaje odnosno unovčen u ovom stečajnom postupku, te da se prema tako ispravljenom obračunu troškova izvrši isplata ležarine za razdoblje od otvaranja stečajnog postupka do zaključka o predaji broda. Dakle, riječ je o ležarini u razdoblju od 1. listopada 2024. do 18. kolovoza 2025.

7. Žalitelj je, dakle, kao što je naveo i u naslovu podneska, pokušao kao vlasnik zemljišta na kojemu se brod (tj. olupina broda koja je u međuvremenu prodana trećoj osobi koja je platila kupovninu) još uvijek nalazi, svoja potraživanja za ležarinu okvalificirati kao tražbinu koja tereti stečajnu masu.

8. Ako je brod ostao na zemljištu nakon otvaranja stečaja (što činjenično nije sporno) zato da bi se mogao unovčiti i ako je vlasnik zemljišta osigurao prostor upravo radi čuvanja/ležarine u korist stečajne mase, takav bi se trošak načelno

mogao smatrati troškom stečajne mase, ali pod uvjetom da to proizlazi iz valjanog pravnog temelja (npr. ugovora, odluke suda ili stečajne upraviteljice, zakonske odredbe). Dakle, načelno je točno (i očito u skladu sa žaliteljevim iskustvom) da se takva ležarina može naplaćivati, ali za to mora postojati nekakva pravna osnova.

9. U konkretnom slučaju prvostupanjski je sud u točki 14. obrazloženja, koja je prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda ključna za ocjenu pravilnosti i zakonitosti pobijane odluke, upravo sadržajno i dao jasne, logične i valjane razloge iz kojih ne proizlazi postojanje valjanog pravnog temelja – ukratko, obveze zakupnine poslovnog prostora koje proizlaze iz ugovora sklopljenog između pravnog prednika predlagatelja (kao zakupodavca) i ranijeg vlasnika broda (kao zakupoprimca) ne može automatizmom obvezivati stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku, jer stečajni dužnik nije ugovorna strana u tom ugovoru o zakupu, niti je pravni sljednik ranijeg vlasnika broda. Isto tako, stečajna upraviteljica nije s predlagateljem regulirala pitanje plaćanja ležarine za predmetni brod od otvaranja stečajnog postupka do njegove prodaje u stečajnom postupku, pa ni na taj način nije nastao valjani pravni temelj da bi se troškovi ležarine mogli smatrati troškom stečajne mase. Ovdje valja napomenuti da u ovoj fazi postupka žalbeni sud ne može razmatrati i ocjenjivati razloge iz kojih stečajna upraviteljica nije regulirala sa žaliteljem pitanje plaćanja ležarine, jer je pri razmatranju postoji li pravni temelj ključan samo odgovor na činjenično pitanje je li ona to s njime regulirala ili ne.

10. Stoga je predlagatelj odabrao pogrešan pravni put za ostvarenje svoga navodnog potraživanja, jer se nije ispunio uvjet da njegovo potraživanje proizlazi iz valjanog pravnog temelja.

11. Neosnovano se žalitelj poziva ne nejasnoće preostalih točaka obrazloženja pobijane odluke, jer riječ je o dodatnim argumentima koje prvostupanjski sud iznosi u prilog nemogućnosti prihvaćanja žaliteljeva odbijenog prijedloga (odnosno, sadržajno prvostupanjski sud navodi da iz okolnosti konkretnog slučaja ne proizlazi mogućnost ocjene postojanja valjanog pravnog temelja poput propisa ili svojstva predlagatelja iz kojih bi proizlazio nastanak obveze plaćanja ležarine po sili zakona).

12. U odnosu na razloge iznesene u točki 18. obrazloženja (da bi isplata ležarine bila u protivnosti s ciljevima stečajnog postupka), ako bi se ovaj sud i složio sa žalbenim navodima da je taj argument u konkretnom slučaju pogrešan, to ne bi bilo od utjecaja na osnovanost žalbe, jer to nije ključan i odlučan argument za odbijanje žaliteljeva prijedloga, nego dodatan argument koji prvostupanjski sud iznosi. Stoga sadržaj te točke obrazloženja nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke. Naime, taj razlog sam po sebi ne bi bio dovoljan ni za obrazlaganje prihvaćanja odbijenog prijedloga, jer u konkretnom slučaju izostalo je dokazivanje da je nastao valjani pravni temelj da bi se troškovi ležarine mogli smatrati troškom stečajne mase.

13. Prvostupanjski sud je stoga pravilno primijenio relevantne odredbe Stečajnog zakona, te u konkretnom slučaju nije imao zakonsku mogućnost postupiti

drugačije, pa je stoga u konkretnom slučaju donio pravilnu i zakonitu odluku, polazeći od pravilne primjene odredbe čl. 254. st. 1. SZ-a.

14. Stoga je na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a žalba odbijena.

Zagreb, 16. prosinca 2025.

Predsjednik vijeća
Lenka Ćorić

Broj zapisa: **9-30880-cae42**

Kontrolni broj: **0fc05-8c419-f1c8e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.